

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
19. februar 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-593/14	Masco Denmark et Damixa Er EF-Traktatens artikel 43, jf. artikel 48 (nu EUF-Traktatens artikel 49, jf. artikel 54), til hinder for, at en medlemsstat ikke indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler (som de i sagen foreliggende) i den pågældende medlemsstat om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, når medlemsstaten indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af nationale regler (som de i sagen foreliggende) om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering?"	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Erhvervsstyrelsen	Mundtlig forhandling	03.03.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-117/15	<p>Reha Training</p> <p>1. Skal vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 og/eller en kommunikation til offentligheden som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115, altid ske efter de samme kriterier, nemlig</p> <ul style="list-style-type: none"> • at en bruger med fuldt kendskab til konsekvenserne af sine handlinger medvirker til at give tredjepersoner adgang til det beskyttede værk, hvilket de i modsat fald ikke ville have haft adgang til • at »almenheden«/»offentligheden« angiver et ubestemt antal potentielle modtagere og desuden indebærer et betydeligt antal personer, idet den ubestemte karakter foreligger, når der er tale om »alle«, dvs. ikke medlemmer af en privat gruppe, og at det med et »betydeligt antal personer« angives, at antallet skal ligge over en vis minimumsgrænse, hvorfor en flerhed af personer, som er for lille eller endog ubetydelig, ikke opfylder kriteriet, idet det i denne forbindelse ikke kun er relevant at vide, hvor mange personer der har sideløbende adgang til det samme værk, men ligeledes hvor mange personer der har adgang til værket efter hinanden • at der er tale om et nyt publikum, til hvilket værket overføres/kommunikeres, dvs. et publikum, som ophavsmanden til værket ikke har taget i betragtning, da han godkendte dets anvendelse i form af overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden, medmindre den efterfølgende overføring/kommunikation sker under anvendelse af en specifik teknisk fremgangsmåde, der er forskellig fra den oprindelige overføring/kommunikation, og • at det ikke er uden relevans, om den pågældende udnyttelse sker med vinding for øje, samt om denne almenhed/offentlighed er modtagelig for brugerens overføring/kommunikation og ikke blot er »fanget« ved et tilfælde, hvorved dette ikke er en ufravigelig betingelse for, at der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden? 	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	23.02.16
C-461/14	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien indtil den 29. juli 2008, der er datoen for udpegning af et særligt beskyttet område for fugle, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i direktiv 85/337/EØF (1) som ændret ved direktiv 97/11/EF (2) og 2003/35 (3) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, artikel 4, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF (4) om beskyttelse af vilde fugle, og tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EF (5) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter fra den nævnte</p>	Miljøstyrelsen Energistyrelsen	GA	23.02.16

	dato for udpegningen af et særligt beskyttet område for fugle. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-614/14	<p>Ognyanov</p> <p>Sagen vedrører: Foreligger der en tilsidesættelse af EU-retten (artikel 267, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 94 i Domstolens procesreglement, artikel 47 og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller andre relevante bestemmelser), når den ret, der har forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse, efter at den præjudicielle afgørelse er truffet, fortsætter retssagen og selv træffer afgørelse i sagen uden at erklære sig inhabil. Grunden til inhabiliteten skulle være, at retten i anmodningen om præjudiciel afgørelse har givet udtryk for et foreløbigt standpunkt i sagen (idet den har anset visse faktiske omstændigheder for at være fastslået og en bestemt bestemmelse for at finde anvendelse på disse faktiske omstændigheder)? Det præjudicielle spørgsmål stilles ud fra den forudsætning, at alle procesretlige bestemmelser til beskyttelse af de berørte parter ret til at påberåbe sig beviser og forhandle mundtligt er blevet overholdt i forbindelse med fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder og de relevante retsregler med henblik på forelæggelse af den præjudicielle anmodning. 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at det er lovligt at fortsætte retssagen, foreligger der da en tilsidesættelse af EU-retten, når A) retten i sin endelige afgørelse gengiver alt det, som den har fastslået i den præjudicielle anmodning, uden ændringer og med hensyn til disse faktiske og retlige løsninger afviser at optage nye beviser og høre de berørte parter (konkret vil retten kun optage beviser og høre de berørte parter vedrørende spørgsmål, der ikke blev anset for fastslået i den præjudicielle anmodning)? B) retten optager nye beviser og hører de berørte parter vedrørende alle relevante spørgsmål, herunder de spørgsmål, hvorom retten allerede har givet udtryk for sit standpunkt i den præjudicielle anmodning, og retten i sin endelige afgørelse giver udtryk for sit endelige standpunkt, der er støttet på alle optagne beviser og er dannet efter drøftelse af de berørte parter argumenter, uanset om beviserne blev optaget, før den præjudicielle anmodning blev forelagt, eller efter den præjudicielle afgørelse blev truffet, og argumenterne blev fremført før eller efter? 3) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at det er foreneligt med EU-retten at fortsætte retssagen, er det da foreneligt med EU-retten, såfremt retten beslutter sig for ikke at fortsætte hovedsagen, men at erklære sig inhabil på grund af partiskhed, fordi en fortsættelse af sagen ville være i strid med national ret, som yder en højere grad af beskyttelse af de berørte parter interesser og hensynet til retsplejen, når denne inhabilitetserklæring er baseret på, at: A) retten inden for rammerne af den præjudicielle</p>	Udenrigsministeriet	GA	23.02.16

	anmodning, før den træffer sin endelige afgørelse, har givet udtryk for et foreløbigt standpunkt vedrørende retssagen, hvilket ganske vist er tilladt i henhold til EU-retten, men ikke i henhold til den nationale lovgivning B) retten i givet fald vil formulere sit endelige standpunkt i to afgørelser og ikke i én (såfremt man antager, at den præjudicielle anmodning ikke udgør et foreløbigt, men et endeligt standpunkt), hvilket ganske vist er lovligt i henhold til EU-retten, men ikke i henhold til national ret?			
Forenede sager T-279/15, T-280/15, T-281/15 og T-282/15	Pirelli Tyre mod KHIM (Battistrada) Påstande: Den anfægtede afgørelse annulleres. Den af Pirelli Tyre SpA i henhold til artikel 67 i forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design indgivne begæring om restitutio in integrum tages til følge, og det fastslås, at den betaling for opretholdelse af EF-designet for den anden femårsperiode, som er foretaget ved overførsel fra den løbende konto nr. 000069, der er oprettet i Bugnion SpA's navn, er retmæssig, og at det omhandlede EF-design således forsat er gyldigt. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de af Pirelli Tyre SpA afholdte omkostninger i denne sag.	Udenrigsministeriet	Dom	23.02.16
C-292/14	Stroupoulis e.a. Sagen vedrører: 1) Er en medlemsstats sømænd, som har arbejdet på et skib, der førte et flag fra et tredjeland uden for Den Europæiske Union, i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 80/987/EØF for så vidt angår tilgodehavender, som de har hos rederiet – der havde vedtægtsmæssigt hjemsted i tredjelandet, men forretningssted i den pågældende medlemsstat, og som henset til dette forretningssted blev erklæret konkurs af retten i denne pågældende medlemsstat i henhold til denne medlemsstats lovgivning – omfattet af beskyttelsen i henhold til dette direktiv henset til det formål, som direktivet forfølger, og uanset om arbejdsaftalerne var reguleret i henhold til tredjelandets lovgivning, og medlemsstaten ikke kan kræve, at rederen, som 2) Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 80/987/EØF fortolkes således, at en tilsvarende beskyttelse omfatter den udbetaling, som Naftiko Apomachiko Tameio [forsikringskassen for sømænd], herefter »NAT«) i henhold til artikel 29 i lov nr. 1220/1981 skal foretage af tre måneders løn bestående af den grundløn og de godtgørelser, som er fastlagt i de relevante kollektive overenskomster for græske sømænd, der arbejder på skibe, der fører græsk flag eller på udenlandske skibe, der har indgået en aftale med NAT, hvilken betaling ifølge denne artikel udelukkende skal foretages, såfremt de omhandlede sømænd er blevet efterladt i udlandet?	Søfartsstyrelsen	Dom	25.02.16
C-299/14	Garcia-Nieto e.a. Sagen vedrører: 1. Gilt das Gleichbehandlungsgebot des Art. 4 Verordnung (EG) Nr. (EGV) 883/2004 - mit Ausnahme des Exportausschlusses des Art. 70 Abs. 4 EGV 883/2004- auch für die besonderen beitragsunabhängigen Geldleistungen iS von Art. 70	Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Udlændinge-, Integrations-, og	Dom	25.02.16

	<p>Abs. 1, 2 EGV883/2004? 2. Falls 1) bejaet wird: Sind - gegebenenfalls in welchem Umfang - Einschränkungen des Gleichbehandlungsgebots des Art. 4 EGV883/2004 durch Bestimmungen in nationalen Rechtsvorschriften in Umsetzung des Art. 24 Abs. 2 Richtlinie 2004/38/EG(RL 2004/38/EG)möglich, nach denen der Zugang zu diesen Leistungen ausnahmslos für die ersten drei Monate des Aufenthalts nicht besteht, wenn Unionsbürger in der Bundesrepublik Deutschland weder Arbeitnehmerinnen, Arbeitnehmer oder Selbständige noch aufgrund des § 2 Abs. 3 des Freizügigkeitsgesetzes/ EU (FreizügG/EU)freizügigkeitsberechtiget sind? 3. Falls 1) verneint wird: Stehen andere primärrechtliche Gleichbehandlungsgebote - insbesondere Art. 45 Abs. 2 AEUV in Verbindung mit Art. 18 AEUV - einer nationalen Bestimmung entgegen, die Unionsbürgern eine Sozialleistung in den ersten drei Monaten ihres Aufenthalts ausnahmslos verweigert, die der Existenzsicherung dient und gleichzeitig auch den Zugang zum Arbeitsmarkt erleichtert, wenn diese Unionsbürger zwar weder Arbeitnehmerinnen, Arbeitnehmer oder Selbständige noch aufgrund des § 2 Abs. 3 des FreizügG/EU freizügigkeitsberechtiget sind, aber eine tatsächliche Verbindung zum Aufnahmestaat und insbesondere zum Arbeitsmarkt des Aufnahmestaats aufweisen können?</p>	Boligministeriet		
C-454/15	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (1), idet det ikke for hvert af de deponeringsanlæg, der er beskrevet i punkt 26 i nærværende sag (deponeringsanlæg for ikke farligt affald i Ortuella, Baskerlandet, og i Zurita og Juan Grande, De Kanariske Øer) har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at anmode operatøren om at udarbejde en overgangsplan og sikre den fulde gennemførelse af denne plan i overensstemmelse med direktivets krav, med undtagelse af kravene i direktivets bilag I, punkt 1, senest otte år efter datoen i direktivets artikel 18, stk. 1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), i direktiv 1999/31, idet det ikke for hvert af de deponeringsanlæg, der er beskrevet i punkt 37 i nærværende sag (9 deponeringsanlæg til ikke farligt affald: Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano — Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia) og Legazpia (Guipuzkoa) og 19 deponeringsanlæg for inert affald: Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumblar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras</p>	Miljøstyrelsen	Dom	25.02.16

	(Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaíra, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaíra, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona — Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema — Benamahoma, Cádiz) Andrada Baja (Alcalá de Guadaíra, Sevilla), Las Zorreras (Aldeira, Granada), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén) La Chacona (Cabra, Córdoba) og Chaparral — La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz)) har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for snarest muligt i henhold til artikel 7, litra g), og artikel 13 i direktiv 1999/13 at nedlukke de anlæg, der ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 8 har fået tilladelse til fortsat drift. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
Forenede sager C-458/14 og C-67/15	Promoimpresa Sagen vedrører: Er princippet om etableringsfrihed, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om fri konkurrence som omhandlet i artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106 TEUF, samt det i disse artikler knæsatte rimelighedsprincip, til hinder for nationale bestemmelser, der som følge af flere på hinanden efterfølgende lovgivningsmæssige indgreb fastlægger en gentagen forlængelse af udløbsfristen for koncessioner til bestemte statslige maritime, sø og flodarealer af økonomisk betydning, således at koncessionernes løbetid ved lov forlænges i mindst 11 år, og der bevirker, at koncessionshaveren bevarer retten til en eksklusiv økonomisk udnyttelse af arealet, selv om gyldigheden af den til vedkommende tildelte koncession er udløbet, og potentielle erhvervsdrivende hermed fratages enhver mulighed for at opnå en tildeling af arealet ved offentlige udbudsprocedurer?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	25.02.16
C-557/14	Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde den dom, der blev afsagt den 7. maj 2009 i sag C-530/07 (1), Kommissionen mod Den Portugisiske Republik. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale en tvangsbøde på 20 196 EUR for hver dags forsinkelse i opfyldelsen af den ovenfor nævnte dom, der blev afsagt i sag C-530/07, regnet fra datoen for afsigelse af dom i nærværende sag og indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale et fast dagligt beløb på 2 244 EUR fra datoen for afsigelsen af dom i den nævnte sag C-530/07 indtil datoen for afsigelse	Miljøstyrelsen	GA	25.02.16

	af dom i nærværende sag eller indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07, såfremt denne dato indtræffer først. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-559/14	Meroni 1) Skal Bruxelles I-forordningens artikel 34, nr. 1), fortolkes således, at en tilsidesættelse af rettigheder, der tilkommer personer, som ikke er parter i hovedsagen, inden for rammerne af en sag om anerkendelse af en udenlandsk retsafgørelse kan udgøre en grund til at anvende klausulen om grundlæggende retsprincipper i den nævnte artikel 34, nr. 1), og afslå at anerkende den udenlandske afgørelse, for så vidt som den berører personer, som ikke er parter i hovedsagen? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal chartrets artikel 47 da fortolkes således, at principperne om en retfærdig rettergang, som er forankret heri, tillader, at der i en sag vedrørende iværksættelse af foreløbige, sikrende retsmidler foretages en begrænsning af de ejendomsrettigheder, der tilkommer en person, som ikke har været part i sagen, når det er foreskrevet, at enhver, som berøres af afgørelsen om foreløbige, sikrende retsmidler, til enhver tid har ret til at indgive begæring til retten om ændring eller ophævelse af afgørelsen, og at det overlades til sagsøgerne at forkynde afgørelsen for de berørte personer?	Justitsministeriet	GA	25.02.16
T-79/14	Secop mod Kommissionen Kommissionens afgørelse af 18. december 2013, Aiuto di Stato SA.37640, C(2013) 9119 final — Aiuti per il salvataggio a favore di ACC Compressors S.p.A., Italia (statsstøtte SA.37640 K[2013] 9119 endelig; redningsstøtte til ACC Compressors S.p.A., Italien), erklæres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF for ugyldig. Europa-Kommissionen tilpligtes henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.	Finanstilsynet	Dom	01.03.16
C-241/15	Bob-Dogi 1) Skal udtrykket »om der foreligger en [...] arrestordre« ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra c), i rammeafgørelse [2002/584/RIA] fortolkes således, at det vedrører en – intern – national arrestordre udstedt i henhold til den udstedende medlemsstats strafferetsplejeregler og således ikke en europæisk arrestordre? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan den omstændighed, at der ikke foreligger en – intern – national arrestordre da udgøre en implicit grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre?	Justitsministeriet	GA	02.03.16
C-26/15 P	Spanien mod Kommissionen (appel) Påstande: Appellen tiltrædes, og dommen afsagt af Retten den 13. november 2014 i sag T-481/11, Spanien mod Kommissionen, ophæves. Bilag I, afsnit 2, punkt VI D, femte led, i Kommissionens	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.03.16

	<p>gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (1) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-12/14	<p>Kommissionen mod Malta Påstande: Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 46b i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikrings-ordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (1), som ændret og konsolideret ved forordning nr. 118/97 af 2. december 1996 (2) og artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (3), idet den har nedsat maltesiske alderspensioner med beløbet for en tjenestemandspension i Det Forenede Kongerige i henhold til The Principal Civil Service Pension Scheme, The National Health Service Pension Scheme eller Armed Forces Pension Scheme 1975 med hensyn til The Royal Air Force Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>03.03.16</p>
C-179/15	<p>Daimler Sagen vedrører: Skal artikel 5, stk. 1, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker forstås således, at indehaveren af et varemærke har ret til at foretage retlige skridt mod tredjemand, der er benævnt i en annonce på internettet, hvori der er anvendt et tegn, som kan forveksles med varemærket, der henviser til en af denne tredjemand leveret tjenesteydelse, der er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, således at offentligheden kan få det fejlagtige indtryk, at der er en formel handelsforbindelse mellem denne tredjemands virksomhed og varemærkeindehaveren, selv om annoncen ikke er blevet lagt på internettet af den person, der er benævnt heri, eller for dennes regning, og selv om annoncen kan findes på internettet, til trods for at den i annoncen benævnte person har gjort, hvad der med rimelighed kan forlanges for at fjerne den, uden at dette er lykkedes?</p>	<p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>03.03.16</p>
C-351/14	<p>Rodríguez Sanchez 1. Er et ansættelsesforhold mellem en »socio-trabajador« (arbejdstagende andelshaver) og et »cooperativa de trabajo asociado« (arbejdsandelsselskab), som det, der er reguleret i artikel 80 i (den spanske) Ley 27/99 om andelsselskaber og artikel 89 i Ley 8/2003 om andelsselskaber i regionen Valencia, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2010/18 om »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«,</p>	<p>Beskæftigelsesministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>03.03.16</p>

	<p>hvilken aftale er defineret i denne rammeaftales § 1, stk. 2, og kan dette forhold, selv om det i de nationale retsregler og retspraksis betegnes som »selskabsmæssigt«, anses for at være et »ansættelsesforhold« som omfattet af EU-retten? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes subsidiært følgende oplyst: 2. Skal § 8, stk. 2, i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« (direktiv 2010/18), nærmere bestemt den bestemmelse, hvorefter »[g]ennemførelsen af bestemmelserne i denne aftale [ikke] udgør en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på det område, der dækkes af denne aftale«, fortolkes således, at hvis medlemsstaten ikke udtrykkeligt har gennemført direktiv 2010/18, kan det beskyttelsesområde, som medlemsstaten selv definerede, da den gennemførte det tidligere direktiv 96/34, ikke indskrænkes? Kun såfremt et af disse to spørgsmål besvares bekræftende, og såfremt direktiv 2010/18 kan anses for at finde anvendelse på et associeret ansættelsesforhold som sagsøgerens, forelægges af de grunde, der anføres nedenfor, følgende øvrige spørgsmål: 3. Skal § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«, der er knyttet til direktiv 2010/18, fortolkes således, at der er en forpligtelse til, at den nationale gennemførelsesregel eller -overenskomst omfatter og tydeliggør arbejdsgivernes forpligtelse til at »overveje« og »besvare« arbejdstagernes anmodninger om »ændrede arbejdstider og/eller -mønstre«, når de vender tilbage fra forældreorlov, under hensyntagen til både arbejdsgiveres og arbejdstageres behov, og at gennemførelseskravet ikke kan anses for at være opfyldt ved en national retsforordning eller selskabsmæssig forskrift, der betinger den faktiske gennemførelse af denne rettighed af, om arbejdsgiveren udelukkende på grundlag af eget skøn vælger at efterkomme de nævnte anmodninger? 4.- Har § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« i lyset af artikel 3 i direktiv [2010/18] og de »afsluttende bestemmelser« i rammeaftalens § 8, i tilfælde af manglende gennemførelse direkte horisontal virkning, henset til at der er tale om en fællesskabsretlig minimumsbestemmelse?</p>			
T-675/14	<p>Spanien mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 9. juli 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af udgifter, som medlemsstat-erne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.03.16

C-564/14	<p>Raffinerie Heide GmbH mod Kommissionen (appel) Påstande: Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 26. september 2014, ophæves. Kommissionens afgørelse 2013/448/EU (1) af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratisfordeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (2) annulleres, for så vidt som denne afgørelses artikel 1, stk. 1, sammenholdt med bilag I, punkt A), afviser at optage appellanten på listen i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF og de foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der skal tildeles appellansens anlæg med identifikatoren DE 00000000000010. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Energistyrelsen	GA	08.03.16
C-565/14	<p>Romonta GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel) Påstande: Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-614/13 ophæves. Europa-Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratisfordeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (1) annulleres, for så vidt som denne afgørelses artikel 1, stk. 1, giver appellanten afslag på tildeling af de yderligere kvoter for den tredje emissionshandelsperiode fra 2013-2020, der var blevet ansøgt om på grundlag af den klausul om tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, som er fastsat i § 9, stk. 5, i TEHG (2). Subsidiært hjemvises sagen til Retten til afsluttende afgørelse. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og appelsagen.</p>	Energistyrelsen	GA	08.03.16
C-174/15	<p>Vereniging Openbare Bibliotheek mod Stichting Leenrecht 1. Skal artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2006/115 fortolkes således, at »udlån« som omhandlet i disse artikler også omfatter tilrådighedsstillelse uden direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel fordel af ophavsretligt beskyttet materiale såsom romaner, eventyrsamlinger, biografier, rejseberetninger, børne- og ungdomslitteratur, når tilrådighedsstillelsen forestås af en alment tilgængelig offentlig institution - derved, at en kopi i digital form (kopi A) placeres på institutionens server, hvorved en bruger sættes i stand til at kopiere eksemplaret ved downloading på sin egen computer (kopi B), - hvorved det eksemplar, som brugeren laver under downloadingen (kopi B), ikke længere kan bruges efter et begrænset tidsrum, og - hvorved andre brugere i dette tidsrum ikke kan downloade kopien (kopi A) på deres computer?</p>	Kulturministeriet	Mundtlig forhandling	09.03.16

C-6/15	<p>TNS Dimarso</p> <p>1) Skal artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter alene og sammenholdt med rækkevidden af de EU-retlige principper om lighed og gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt kontrakten skal tildeles den bydende, der ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, altid er forpligtet til på forhånd at fastsætte den bedømmelsesmetode eller de vægtningsregler, som uanset forudseelighed, brug i almindelighed eller rækkevidde, vil blive lagt til grund for bedømmelsen af tilbuddene i henhold til kriterierne eller underkriterierne for tildeling af kontrakten, og optage dem i udbudsbekendtgørelsen, 2) eller, såfremt der ikke gælder en sådan generel forpligtelse, findes der omstændigheder såsom blandt andet rækkevidden, manglen på forudseelighed eller ingen brug i almindelighed af disse vægtningsregler, hvorunder denne forpligtelse alligevel gælder?</p>	Udenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	10.03.16
C-94/14	<p>Flight Refund</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan et krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19 forfølges inden for rammerne af en europæisk betalingspåkravsprocedure? 2. Når der er tale om et krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19, skal den kompetence, der tillægges en notar, som kan sidestilles med en national ret, og som er kompetent til at udstede et europæisk betalingspåkrav, samt den retslige kompetence til at påkende en retssag, der er anlagt som følge af, at skyldneren har fremsat indsigelse, da fastlægges i henhold til kompetencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (herefter »forordning nr. 1896/2006«), Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 44/2001«) og/eller konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, indgået i Montreal den 28. maj 1999 (herefter »Montrealkonventionen«)? Hvilket forhold består der mellem disse forskrifter? 3. Såfremt Montrealkonventionens kompetencebestemmelser skal tillægges forrang, har fordringshaveren da også i de tilfælde, hvor der ikke foreligger supplerende tilknytningsled, en fakultativ mulighed for at forfølge sit krav for en ret på en medlemsstats område, eller skal den ret, for hvilken den pågældende fremsætter sit krav, være stedligt kompetent i henhold til</p>	Justitsministeriet Transport- og Bygningsministeriet	Dom	10.03.16

	<p>procedurebestemmelserne i den medlemsstat på hvis område retten er beliggende? Hvilken fortolkning skal der anlægges af den fakultative kompetencebestemmelse i Montrealkonventionen, der indeholder en henvisning til retten på det sted, hvor luftfartsselskabet har det kontor, som [org. s. 2] afsluttede kontrakten? 4. Kan et europæisk betalingspåkrav, der er udstedt i strid med forordningens formål eller af en myndighed, der ikke er sagligt kompetent, gøres til gestand for en prøvelse af egen drift? Skal en ret af egen drift eller efter anmodning henlægge en sag, der anlægges som følge af en indsigelse, såfremt retten ikke er kompetent? 5. Såfremt de ungarske retter er kompetente til at behandle en retssag, skal de nationale procedurebestemmelser da fortolkes i overensstemmelse med EU-retten og Montrealkonventionen således, at der nødvendigvis skal udpeges mindst én ret, der er forpligtet til at behandle den retssag, der er anlagt som følge af en indsigelse, også selv om der ikke foreligger andre tilknytningsled?</p>			
C-114/15	<p>Audace e.a. Sagen vedrører: »Er en national lovgivning, der udelukkende tillader engrosforhandlere, der er indehavere af den tilladelse, der er omhandlet i artikel 65 i direktiv 2001/82/EF, at foretage parallelimport af veterinærlægemidler, og således udelukker personer, som har tilladelse til detailforhandling, og opdrættere, fra at foretage en sådan parallelimport, forenelig med bestemmelserne i artikel 34 TEUF-36 TEUF? Indebærer bestemmelserne i artikel 65 i direktiv 2001/82/EF og i artikel 16 i direktiv 2006/123/EF (tjenesteydelsesdirektivet), at en medlemsstat er berettiget til ikke at anerkende tilladelser til engrosforhandling af veterinærlægemidler, som er udstedt af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater til deres egne statsborgere, og at kræve, at disse desuden skal være indehavere af en tilladelse til engrosforhandling, der er udstedt af medlemsstatens egne kompetente nationale myndigheder, for at have ret til at ansøge om og gøre brug af tilladelser til parallelimport af veterinærlægemidler i denne medlemsstat? Er en national lovgivning, som sidestiller parallelimportører af veterinærlægemidler med indehavere af en driftstilladelse, som ikke er påkrævet i henhold til direktiv 2001/82/EF, med ændringer, om oprettelse af et fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, og der som følge heraf underlægger disse importører en forpligtelse til at råde over et forretningssted på den pågældende medlemsstats område, og at opfylde samtlige de foranstaltninger til lægemiddelovervågning, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 72-79, forenelig med artikel 34 TEUF, 36 TEUF og 56 TEUF samt artikel 16 i direktiv 2006/123/EF (tjenesteydelsesdirektivet)?«</p>	Udenrigsministeriet Sundhedsstyrelsen Lægemiddelstyrelsen	GA	10.03.16

C-235/14	<p>Safe Interenvios Sagen vedrører: De præjudicielle spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.</p>	Finanstilsynet	Dom	10.03.16
C-543/14	<p>Ordre des barreaux francophones et germanophones e.a. 1. a) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, hvorefter de ydelser, der leveres af advokater, er undergivet momspligtig, uden at der derved i lyset af retten til juridisk bistand og princippet om den processuelle ligestilling af sagens parter tages hensyn til, om en borger, der ikke er berettiget til retshjælp, er momspligtig eller ikke-momspligtig, forenelig med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, for så vidt som denne artikel tillægger enhver ret til en retfærdig rettergang, muligheden for at lade sig rådgive, forsvarere og repræsentere og indebærer en ret til retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse? b) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 af de samme grunde forenelig med artikel 9, stk. 4 og 5, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998, for så vidt som disse bestemmelser fastsætter en ret til domstolsadgang, der ikke må være uoverkommelig dyr, og som skal etableres i form af »passende støtteordninger til at fjerne eller reducere finansielle og andre barrierer for adgangen til klage og domstolsprøvelse«? c) Er de ydelser, som en advokat leverer inden for rammerne af en national retshjælpsordning, omfattet af de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, og som har nær sammenhæng med velfærd og social sikring, eller er de fritaget i henhold til en anden bestemmelse i direktivet? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2006/112/EF, når det fortolkes således, at det ikke er muligt at momsfritage de ydelser, som en advokat leverer til en borger, der er berettiget til retshjælp i henhold til en national retshjælpsordning, da foreneligt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder? Resten af de præjudicielle spørgsmål fremgår af den præjudicielle forelæggelseskendelse</p>	Justitsministeriet Skatteministeriet Miljøstyrelsen	GA	10.03.16

